

SCHAMBRE JÓZSEF a stanco-
ló-osztály szorgalmas, öntudatos
munkása, jelentős mennyiségű
branzol-anyag megtakarításával
járul hozzá a mozgalom sikeré-
hez.

Üzemeink tapasztalataiból

Hogyan foglalkozott az I. Ranghej szerszámgépgyár munkaközössége a belső tartalékok feltárásával és értékesítésével?

Az 1959-es évi terv mutatószámainak feldolgozása után gyárunk munkaközössége, a pártbizottság irányításával a belső tartalékok feltárására és értékesítésére utat mutatott, mert felismerte: csak így tudja megoldani azokat a feladatokat, amelyeket a terv előír.

A belső tartalékok feltárása azért is szükségesnek mutatkozott, mert már az 1958-as évben bizonyos nehézségek voltak az előkészítő részleknél, az anyagadagolás szempontjából a kovácsműhelyben, valamint az öntödében és a többi üzemosztályon is, egyes gépek teljesítőképességének kihasználása terén.

Biztonság érdekében megmozdítottuk a technikusokat és mérnököket, hogy tervezzenek és üzemelhelyezzenek egy fogaskerék megmunkáló gépet, valamint a nagyváradai Irtatúra gyár segítségével, amely az öntött alkatrészeket készíti — egy anyagadagoló (daraboló) gépet.

Addig, amíg ezeknek a gépeknek a gyártását befejezzük, szükségesszerűen üzemeltetünk egy revolvérpárat, amely nemileg megoldja az anyag darabolását. Amellett a fogaskerékmaristák, az az aradi gépjármű központ segítségével oldottuk meg.

A fentelírt gépek tervezését tervezőnk munkaidő után végezték el, ami dícséretreméltó cselekedet. Itt jegyezzem meg, hogy a múlt évben a gyár vezetőségének kezdeményezésére technikusaink és mérnökeink 10 olyan készüléket készítettek, amelyek kitűnő eredménnyel dolgoznak. A szerszámműhely pedig még a múlt évben elkészített egy rapid-acél körfűrész betéteket.

Azért, hogy a kovácsműhely sikeresen teljesítse feladatát, együttműködési megállapodást kötöttünk a CFR főműhellyel és a G. Dimitrov gyárral arra vonatkozólag, hogy szükség esetén kölcsönösen segítsék egymást. Tervbe vettük az év első negyedében a használatlaná vált kalapácsok kijavítását és a kovácsműhely teljesítőképességének növelését két új kalapács üzembehelyezésével.

Az üzem összes munkásai hozzájárultak a belső tartalékok feltárásához. Javaslatok elősegítették a munkatermelékenység növelését, az önköltségi ár csökkentését és megkönnyítették a munkahelyek anyagellátását.

A tervfeladatok teljesítéséhez eredményesen járul hozzá az öt új újtóbrigád. Így például Szűcs Artúr mérnök újításának segítségével a csavaroknak használt fejét esztérgályozták. A szerszámműhely dolgozói pedig olyan készüléket gyártottak, melyek segítségével 9 darab asztali csatlakozót esztérgálnak egyszerre, a régebbi eljárás szerint viszont csak 3 darabot készíthettek egyszerre.

Ezeknek az intézkedéseknek eredményeként januárban a globális tervet 100,5 százalékban, az árutermelést 103,98, a munkatermelékenységet pedig 107 százalékban teljesítettük. E számok az azt bizonyítják, hogy jól dolgoztunk. A terv teljesítéséhez hozzájárult az is, hogy csökkentettük a selejtet. Az öntödében például a megengedett 8,5 százalék helyett 5,4 százalékra, az üzemosztályokon pedig 0,95 százalékról 0,59 százalékra csökkent a selejt.

A selejtcskökkentést jobb munkaszervezéssel érték el. Az öntödében átcsoportosítást végeztünk, növeltük a munkások és mesterek felolvasztóerőit.

Eredményt értünk el az anyagmegtakarítás terén is. Így például az S. 3. 3303 és 6142 számú munkadarabnál öntöttvas helyett hulladéklemez használtunk. Így darabonként 32 kiló öntött vasat takarítottunk meg, ami évente több ezer kiló megtakarítást jelent.

Az eddigi eredmények azt bizonyítják, hogy az I. Ranghej gyárban vannak belső tartalékok. A pártbizottság, a párttagok és az összes dolgozó feladata: feltárni és értékesíteni a belső tartalékokat, hogy ezzel is hozzájáruljunk a terv teljesítéséhez!

Sodás Elek,
az I. Ranghej gyár pártalapszervezetének titkára

Tulcsárnyalták januári előirányzatukat

A Vörös Trió gyár munkaközössége valamennyi termelési ágban jelentős teljesítést ért el az év első hónapjában. Az összteljesítést 101,12 százalékban teljesítették, az árutermelést pedig 101,15 százalékban teljesítették meg. Ez idő alatt többek között 2870 pár felnőtt és gyermekharisnyát, valamint 1110 darab kötöttáruat gyártottak tervén felül.

A fenti eredmények megvalósításában az egész munkaközösség, a

gyár minden üzemrészlegének dolgozóit kivették részük. A szocialista versenyben megvalósított termelési eredmények révén igen sokan kitűntek január folyamán. Sirbuli Margareta, Dihel Elena, Morar Gheorghe, Mihailovici Ana, Tamba Florica, Mészáros Ilona, Kádár Mária, Kiss Mária mellett hogy kiváló termelési eredményeket értek el, következetesen harcoltak a selejt csökkentéséért is.

Ugyancsak január folyamán több

A vagontervezők

Száz és száz különféle személy- és tehervagon kerül ki évente a G. Dimitrov gyár szorgalmas vagonépítőinek kezei alól. Képzünk most azokat a dolgozókat mutatjuk be, akik az üzem területein dolgoznak a vagonok és különféle alkatrészek gyártásánál, és különösen nagy figyelemmel és ügyességgel. Hibamentesen kell itt is dolgozni, hiszen egy hibás rajz, egy helytelen bejegyzés mérhetetlen károkat okozhatna a termelésben. Vigyáznak is a rajzolók és pontos munkájukról csak dicsőítő emlékeztetünk meg.

Előkészületek a tavaszi mezőgazdasági kampányra

több cukorrépát és 977 hektárral több napraforgót vetünk, mint 1958-ban. Az ipari növények termesztésének növelése érdekében sorozatos intézkedések történtek. Az ipari növények termesztésére szánt 7970 hektár földterületből már 6445 hektáron megtették a szükséges előkészítő munkálakat. Meg kell állapítani azonban, hogy helyenként lassú ütemben halad az ipari növények szerződéskötése. A cukorrépa kivételével a többi ipari növények szerződéskötésének üteme nem kielégítő. Alább közöljük az ipari növények szerződéskötésének eredményeit február 12-ig:

	100 százalék
Cukorrépa	57
Napraforgó	85
Kender	95
Dohány	63
Mák	78
Mustár	85
Szépítőcser	50
Gyógynövények	39
Bója-paprika	

Annak érdekében, hogy az ipari növények termesztésénél eredményeket érhesseken el, nagy feladat hárul a szerződéskötő vállalatokra és intézményekre. Intézkedniük kell, hogy a legkorábbi időn belül — az előirányzatnak megfelelően — teljesítsék szerződéskötési feladataikat, hogy utána megfelelő támogatást és segítséget nyújthassanak a termelőknek.

A rajoni néptanács végrehajtó bizottsága a rajoni pártbizottság irányításával megfelelően intézkedett a mezőgazdasági gépek és szerszámok felülvizsgálásáról és javításáról. Így rajonunkban már befejeződött a cukorrépa termesztése terén. Ebben az évben rajonunkban 530 hektárral

javítását és február 20-ig elvégezték az átvételeztést.

Rajonunk területén 1959-ben 1958-hoz viszonyítva ötszörösére növekszik az öntözéses területek nagysága. Ebben az évben a 215 hektár rizen kívül 340 hektáron zöldség- és fűvelételezt, 133 hektáron cukorrépát, 353 hektáron kukoricát és 10 hektáron napraforgót termesztettek öntözéses módszerrel. (Nem ültették fel az állami gazdaságok öntözéses vetésterületeit). Február 12-ig 214 hektáron elkészítették a csatornázási munkálakat.

Igen fontos feladat a szükséges vetőmagvak biztosítása is. Ezen a téren bizonyos növényfajtáknál egyes helyeken vetőmaghiány mutatkozik. A rajoni néptanács végrehajtó bizottsága azonban intézkedett, hogy helyi erőforrásokból — csere útján — biztosítsák a szükséges vetőmagvakat. Nagy feladat hárul ezen a téren a kollektív gazdaságok vezetőtanácsaira, valamint a különböző ipari növények és zöldszőlők termesztésére szerződést kötő vállalatok vezetőire. Gondoskodni kell arról, hogy idejében beszeressék a szükséges vetőmagvakat.

Közeledik a tavaszi vetéskampány kezdete. Ez szükséges teszi, hogy még gyorsabban ütemben, nagyobb felelősséggel végezzük az előkészítő feladatokat. A községi néptanácsok, a kollektív gazdaságok vezetőtanácsai, valamint az állami gazdaságok és géppálmások vezetői: a pártalapszervezetek irányításával törekedjenek arra, hogy a legkorábbi időn belül befejezzék a mezőgazdasági gépek és szerszámok javítását. Intézkedjenek a szükséges vetőmagvak beszerzéséről, a csatornázás ellenőrzéséről, a magtisztításról és a csávázásról, hogy mielőtt az idő megengedi, hozzájárulhassanak a tavaszi mezőgazdasági kampány feladatainak elvégzéséhez.

	Ujradíj	Külső
	GTA	GTA
Traktorok	71 százalék	50 százalék
Traktorek	62	62
Vetőgépek	93	25
Tárcsák		
csatornázás	50	70

Rajonunk géppálmásai vezetői: a pártalapszervezetek irányításával az összes dolgozó mozgósításával intézkedniük kell, hogy legkorábban február 15-ig befejezzék a mezőgazdasági gépek és szerszámok

Kijelölték a cukorrépatermesztésre legalkalmasabb területeket

A Földművelésügyi Minisztérium és a Községi Kisebbségi Minisztériumnak cukoripari vezérigazgató-sága a néptanácsok közreműködésével kijelölték a cukorrépatermesztésre legalkalmasabb területeket. Azokon a vidékeken, ahol az időjárás és a talajviszonyok kedveznek a répának, kiterjesztjük a termesztést, viszont többé nem ültetnek cukorrépát olyan területen, ahol a hektárhozamot nem lehet kellő szintre emelni.

Az előirányzat szerint a gyárak ezidén 20 százalékkal nagyobb terület bevetésére kötnék szerződést a cukorrépatermesztőkkel, elsősorban a kollektív gazdaságokkal és társulásokkal. A repülőket 90 százalékan elvégezték az őszi mélyszántást.

A cukorgyárak is felkészülnek a nagyobb mennyiségű répa feldolgozására. Újabb gépi felszerelésekkel növeljük a gyárak termelőképességét és tökéletesítjük a gyártási folyamatot. A marosvásárhelyi és a botfalusi gyárakban az idén hidraulikus emelővel fogják kirakni a répát a vagonokból.

Tirgu-Ondán, a sóbányában ugyszólván teljes mértékben gépesítették a munkát. Részlegével vágják a sótartalmú kőzetet.

Labdarugó mérkőzés vasárnap

Az UVA (AMTE) pályáján vasárnap délután 9,30 órai kezdettel a CFR II. az UVA (Amte) tartalékcsapatával mérkőzik. Ezt követően 11 órakor a CFR első csapata az UVA (Amte) ifjúsági együttesével játszik edzőmérkőzést.

Az UVA (Amte) első csapata vasárnap reggel Brádra utazik, ahol az

ottani Aurul C-osztályú csapatl barátságos mérkőzést játszik.

MOZIMUSOR

DÓZSA GYÖRGY mozi: Halló, téves kapcsolás. NICOLAE BALCUCU mozi: Bomba. HERBAK JÁNOS mozi: Két anya. I. L. OARAGHIA mozi: A félkegyelmű. IFJUSÁGI mozi: Az utolsó boszorkány. PROGRESUL mozi (Ujradíj): Zöld tény. SOLIDARITATE mozi (Gáj): Benderáthi történet. MAK-SZIM GORKIK mozi (Mikolaka): Akik nem értik meg egymást. ILLI PINTILIE (üzemi filmszínház): Február 13-14 között: Tíz méter föld. TEBA (üzemi filmszínház): A mi orvosunk. DECEMBER 30 (üzemi filmszínház): Szállnak a darvak.

IDŐJÁRÁS

Borús, hideg idő, a hegyekben havazás, a hőmérséklet nem változik lényegesen. Hőmérsékleti értékek: nappal 0—minusz 5, éjszaka minusz 9—14 fok között. Gyenge keleti szél, reggeli, esti ködképződés.

KÖZLEMÉNYEK

A filharmónia vasárnap esti koncertje

Az Aradi Állami Filharmónia vasárnap este 8 órai kezdettel tartja az évad XX. hangversenyét. Vezényel: NICOLAE BOBOC. Az est előadóművésze: ANNA STELLA SCHIO brazil zongoraművész.

MŰSORON:

Doru Popovici vonóskarra írt Concertino-ja.
Kabalevskij 3. zongoraversenye.
Beethoven VII. A-dur szimfóniája.

A TARTOMÁNYI MUZEUMBAN kiállítás nyílt meg a Román Országok Egyesülése centenáriuma tiszteletére. A kiállítás megtekinthető kedden, pénteken és vasárnap 10—13 óra és 16—19 óra között.

A G. DIMITROV vagongyár szakképesített villanyhegesztőket alkalmaz

LÁTOGASSÁK AZ Alimentara Helyi Kereskedelmi Szervezet elárúsító egységeit
Gazdag választék húskészítményekben, sajtokban, gyümölcszettekben, kompótokban, különböző cukorkákban és mindenféle italokban

Háziaszonyok!
Időt, pénzt és munkát takaríthatnak meg:
A városi sütőipari vállalat kenyérsütést vállal
hozzát tésztából 0,40 lejért kilónként
Elvállal sütőipari-sütést
hozzát tésztából tepsiként 0,40 lejért
Átvett és sütő központok
Majakovszkij utca 17 szám, hétfőn, szerdán és pénteken
Petru Rareș utca 2 szám, hétfőn, szerdán és pénteken
Ștefan Zweig utca 10 szám, hétfőn, szerdán és pénteken
Constituției utca 128 szám, kedden, csütörtökön és szombaton
Karl Marx utca 128 szám, naponta
Vörös Hadsereg — utca, Mikoia, kedden, csütörtökön, és szombaton
G. Dimitrov 37 szám, hétfőn, szerdán és pénteken
G. Dimitrov 186 szám, kedden, csütörtökön és szombaton
Steagului utca 7 szám, hétfőn, szerdán és pénteken
Petru Rareș utca 58 szám, kedden, csütörtökön és szombaton
N. Belokanitsa tér 3 szám, kedden, csütörtökön és szombaton

Az Aradi Állami Román Színház programja:
Vasárnap, február 15-én, délután 4 órakor: Povesteá unei iubiri és este 8 órakor: Ultimul tran.

AZ ARADI PRICHINDEE BÁBSZÍNHÁZ

Vasárnap, február 15-én, délután 10,30 órakor: Clopoteii minciunilor. Délután 4,30 órakor: Cel cinci chinuri.

Értesítés

A közúti, vízi- és légi szállítás igazgatósága rendelkezéseit megfelelően, az Autoexpeditie vállalat egyetül jogosított a városközi szállítások lebonyolítására.
Ilyen értelemben a vállalatok, intézmények, kereskedelmi és szövetkezeti egységek tudomására hozzuk, hogy az Autoexpeditie vállalat az ország minden részére vállalt városközi autószállítást gyorsan, pontosan és biztonságosan. A városközi autószállítások operatív tervét minden egyes hónap 5-ig kell az Autoexpeditie aradi kirendeltségénél (Köztársaság utja 79 szám) a következő hónapra benyújtani. A vállalat szállítási szerződéseket is köt 1959-re bármilyen városközi szállításra.

Goda István

Markezinsz, görög politikus ve-
tő kijelentette, hogy az egyezmény
eddig ismeretlenségig vált részle-
méléses aggodalmat és felhábo-
dást váltottak ki a görög közve-
ményben.

Paszchalidis, az EDA (balold.
demokrata unió) elnöke levéllel fo-
dult a képviselőház elnökéhez és
vélelben kifejezte a nemzet mélysé-
g aggodalmát.

Közművelődés ★ Iradalom ★ Művészet

Hogy vártam ezt a napot!

Hányszor megálmodtam, hányszor elképzeltem! És most itt van, vége a hosszú egyetemességnek, zsemben a kinevezés a vonat jölesz, izgató ritmussal dobog, sipitva nyargal a testem minden porcikája érzi, hogy ez az utazás rendkívüli, soha az életben meg nem ismételt esemény.

Már nem lehettem messze a céltől, már nem hajnalodott.

A nyugati érchegység hossza nyulva bontogatta ki óriás-testét az éjszakai ködakarókból és mintegy révedező hatalmasság vette számba bírodalmát...

A vonat kellemesen ringatott s a beszűrődő reggeli fény ébresztette

az utasokat. Mőkalapos öreg bácsi emelte rám a szemét, olyan kíváncsi, annyi vizsgálódással, mintha érezné, hogy nem ide való vagyok, mintha a hajam, szemem, arcom pillanat alatt elárulná volna az alföldi szülöttem. S az öreg mintha ezt kérdezte volna: ugyan, hogy került ide az a nyápic teremtes, ide, a hegyek kemény emberei közé?

Kis hitaolos írást vettem elő a zsemből s hosszasan nézegettem. Nem azért, mintha az elmúlt napokban nem lett volna elég időm újra, meg újra elolvasni ezt a néhány soros kinevezést, de mert felképesztett számomra, úgy gondoltam, rajta kell lennie elkövetkező élettem minden tükörnek, örömeinek és bánatának. Ott kell legyenek mind a sorok között, csak éppen nem látom...

Messze van még Buntesti? — kérdeztem az öreget.

Az csak nézett továbbra is tündőve, mintha nem hallotta volna a kérdést. Nagykésőre odaszólt:

— Buntesti, az nincs messze... csak egy rossz arafel a közlekedés.

— Rossz a közlekedés? Nagy szükség is van közlekedésre, hiszen az állomás valószínűleg a falu szélén épült!

Es nyomban elkönyveltem az öreget, mint akinek fogalma sincs hol él. De csakhamar gyanakodva emlékeztem vissza a jegyváltásra...

Buntesti kért meg jegyet, az elárulást pedig Steig adott. Amikor csodálkozó kezdem odavetette, hogy „mindegy” és sietve kiszolgált a többiek. Aztán pillanat alatt az egyetlen jutott eszembe, az a lázas nap, amikor a hatalmas táblára írt közlések között odavágtam. Amikor találmányaimat magamnak Buntesti és a mindig jókedű Borbély örömmel vereggette a vállam:

— Eltaláltad barátom! Nézd... — mutatta zsebtárcsát — ennek a közlések között van!... — Igen, egy szaggatott vonal jelezte a vasútvonalat, mely pontosan ott haladt el Buntesti mellett.

— Nem a közlekedés van az állomás... — dudorászta az öreg — az állomás Sudrugi-on van, onnan még tizenkét kilométer gyalog...

— Mondja bácsi, maga hová való? — kérdeztem hirtelen támadt könyvnyelvével.

— En sudrugiul vagyok... miért? — Milyen kár, hogy nincs egy térképem. Hogy lehet ilyen vakon nekivágni a világnak? — bosszankodtam magamban.

— Es mondja... — elhallgattam. Mit mondjon?... — Ha lenne szíves, sorolja el ennek a rajonnak az állomásait, mind...

Az öreg vállatvont. Mintha azt mondta volna, hogy ő megteszi ha már egy idegen kéri, de hát Buntesti ugysem lesz közöttük.

Nem is volt.

Még egy utolsó próbálkozás: — Kálauz elvtárs, ha lesz szíves... milyen állomás előzi meg Buntestit? — Az nincs a vasút mentén!

Láttam, hogy az öreg utatárs belemosolyog bajszába. Hirtelenében nagyon elfajultam. Tizenkét kilométeres gyalog...? De hát a térkép! Igen, lehet... Az csak amolyan zsebtérkép volt, mit számít azon tizenkét kilométer? Persze, hogy mellette halad el a vonat...

Es ekkor már senki le nem törölte volna arcomról az elkészülést.

Milyen jó lett volna, ha a község közlekedésben áll meg a vonattal! Még ha egyetlen percre is, ahogy a bakterházaknál szokás. Az ember beutazhat néha a városba, kénytelen egy-szer színházba, máskor hangversenyre, kicsit a vendéglőbe... Oh milyen szépen elgondoltam...

Orókkon illúziókat kereső lelkem, azonban óatosan megőrzött egy reményfolyást: hátha mégis, tévedés...

A sudrugi állomáson leszálltam, elbucuszam az öregtől s utasítását követve elindultam a hegyek felé vezető kigyózó uton. Közben még mindig fel-fel bukkant bennem a kérdés: hátha tévedés? Köröskörül lanka terpeszkedett, amit a távolban fellelegbe vesző sziklákancok öveztek. A nap szípor-káza beborított mindent, egyetlen átlátszó, rózsaszín köpenyvel. Lehet kilenc-tíz óra. Az arcomba valahonnan hűvös levegő csapott. Mintha az alig ébredt hegy-óriás lehelné szer-te az ősz... Minden csomagom egyetlen bőrönd volt, amit egy ideig könnyedén löbáltam magam mellett, aztán később egyre fáradtabban válto-gattam egyik kéz-ből a másikba. Jó kétórás gyaloglás után utkeresztöz-déshez értem. Sár-ga táblán disze-lgett a felvilágosítás: „Buntesti 3 kilo-méter”. Le kellett térnem balra egy dűlőra. Azon is mentem egy ór-nyit, míg beértem a faluba.

Kis hegyi pa-lak szelte át a községet csobogva, parolagva. A ha-vasok már a fejem fölött ágaskodtak. Falházak sorakoz-tak végig az utca két oldalán tarka keveredéssel.

— Merre van a diszpenzár? — kér-deztem egy szembejövő férfit.

— A diszpenzár? — dörzsölte meg az állát — a diszpenzár... az nekünk még nincs...

— Tessék?

— Ugy kérem, hogy ilyen itt még nincs...

Első pillanatban meghökkenem. Aztán felcsúszva, vidáman csaptam az ember szavaira: „persze, hogy nincs! Mostmár értem, tévedés, per-sze, hogy tévedés!”

— Mondja legyen szíves, — próbáltam visszafajítani az örömet — ugye, van ebben a rajonban még egy Buntesti?

— Még egy Buntesti? Az nincs... Nincs az egész országban kérem-szépén...

— Hm... — Ez egészen rosszul hangzott. Rosszabbul, mint a vonat-ban.

— Az elvtárs kicsoda? — kérdezi te vártalak a férj.

— En... orvos... Az egyetemről egyenesen ideküldtek.

Hát ez már más! Egy kis tévedés... — ugyanis, — eréd meg a szó a szádon — ennek az egészség-ügyről hívtalakoson itt lenne a székhelye, de mivel még nincs a megfelelő épület, hát a hozzánk tar-tozó szomszéd faluban van a rende-lő, ott van egy épület... és a felcsér is ott lakik a feleségével, aki bába...

Egy éven belül azonban lesz új épü-le! Itt! Már megkezdte az épít-kéntes hozzájárulást... Erre felra-gyogott. — Jöjjen csak, itt né, ez az ut... ezen kell végigmenni. Poeninek hívják a falut, csak négy kilométer... Lehetett délután négy óra, amikor megérkeztem. Könyvű volt megtáld-nom a rendelőt, mert az egész falu egyetlen utcácskából állott.

Alacsony, vézna nő joga-dott. A bába. De olyan eleven volt, olyan júrge, hogy mihelyt megtudta

ács Ferenc:

AKIKENIDŐ

(Egy körorvos feljegyzése)

ki vagyok feltartóztatlan szóara-dabba kezdett. Fáradt fejem alig kö-vette a szavait. Egyszerre elmon-dott mindent: hogy a férje felcsér, a falu kicsi, de a körzet nagy, a ren-delő szűk, de a felszerelés tökéletes, az élet itt szép, de inkább nyáron, mert akkor sokat lehet kirándulni... És, hogy nincs állomás... Ezt tudtam.

Bevitte egy kedves kis konyhába, leültetett az asztal mellé s már is törte a tojást, csak úgy sercegett a forró zsirban! Közben beszélte, meg-díltás nélkül, zöldség csillogó szem-

mel, ide-oda ugrálva, beszélt...

— Mióta laknak itt? — szótam közbe kissé megtört hangon.

— Négy ével Jódóhónapban, no-venberben lesz négy éve. Igen, hogy telik az idő! Jaj, nem jutott eszem-be...! tessék megmondani, itt... töl-tötte a vizet.

Kevésel ezután megérkezett a fér-je. Az az ember, aki később a leg-bensőbb barátom lett, akivel végig-beszélgettem a hosszú telet s akinek mindig mindent elmondtam, mert volt a lelkében valami érzékeny jo-gékonyság, amivel pillanat alatt min-dent megértett: és elbírta. Mihelyt belépett megéreztem ezt a későbbi összetartozást. Nagy, lobogó sötét ha-ja volt, élesen domború homloka, kis-és becses szem, arca jószágos ke-rényességgel. Szinte szótlánul fogtunk kezét. Ugyetlenül forgolódott, míg meggyőződött, hogy mosdottam, ké-szűit az ebédemet s ezek szefint nincs más tennem...

Ebédhez ültettek s a ked-veimért ők is kóstolgattak. Eppen az izetesen elkészített rántottát ettem, amikor a lépcsők felől zaj hallatszott. Hosszra nyújtott ajtónyitkorgás, majd egy éles, csendet hasító cse-csemősrás.

— Na tessék! — ugrott fel a bába és szemében valami rosszaló vadas-kodás csillant meg. — Az embert még ebédelni sem hagyják! Na, majd a doktor ur elrendezi őket... — vetette felém mialatt indult az ajtó felé.

— Hogy én elrendezem? Kiket? Miért?

A férj csendesen mondta: — Rendellen járnak a betegek, kinek mikor jut eszébe, az igaz... de ez csecsemő...

Az utóbbi szavakat úgy ejtette ki,

mintha félne, ne-

hogy a felesége meghallja. — de ugyanakkor engem a lelke mélyéről fi-gyelmeztessen: „ez csecsemő... ennek szabad... ez kivé-tel...”

A bába már kint volt.

Hirtelen nem tudtam mit tegyek. Elsősorban, minden holmim a bőröndben van — gondoltam ke-vés meggyőződéssel — járdát is va-gyok, és éppen ebédelek... Ami vi-szont a legfontosabb, s ezt első pil-lanatban nem akartam megfogal-mazni s ami ölmosan költött a szék-hez, az hat és félített illúziója volt.

A sok ábránd, amit minden vizsga-előtt és vizsga után megszövegeltem, és őriztem arra az első napra, ami-kor majd először lépek a rendelőbe...

Egy friss reggel, vasat fehér kö-penyben. Jókedvűen, mosolyogva, hogy szélesre tárjam az ajtót a várako-zók előtt: — Tes-sék! Parancsoljon az első beteg! — ...Az első munka-nap...

Kell lennie en-nek az első nap-nak valami ünnep-lyessége, hogy öre-gkoromban is viz-szaemlékezhessék, elmondhassam, mi-lyen volt az az idő, milyen a köpenyem, az első beteg!

S ha már az állo-máshoz nem volt szerencsém, leg-alább ezt, a legfon-tosabbat, a kezdet különös ünnep-lyességét érezzem meg! Így, evés közben, utól por-on, késő délután, milyen emlékem maradt?

Kiülről élénk vi-ta hallatszott be. Az első pillanat kezdtek fárasztani. Végre, vissza-tért a bába!

Rendellen tár-saság! — juttat ki. — Mindig ebéd közben, vagy éj-szaka jut eszébe! Megy a haza... Na! Két hete meg-y a haza a kölyök-

nek s most hozza, éppen most! Mit csindíjak vele? — fordult a férjéhez, mintha arra gondolni sem lenne sza-bad, hogy engem, érkezésem első perceiben zaklasson. — Eridj, adj te neki valamit...

En még mindig nem mozdultam. Arra gondoltam, hogy mi lenne, ha mondjuk még nem lennék itt? vagy mi volt eddig? Ahogy eddig boldo-gultak, még ellátják ezt az egy „ese-tet”... Hiába, reggel nyolckor, jó-kedvűen, frissen, ünnepélyesen...

A felcsér kesernyű arccal állt fel. Mintha menne is meg nem is. Rámnézett. — Mit mondjak neki? — kérdeztem magamban. — Mondjam meg, hogy mit kell ten-nie? De hiszen egy hasmenésre, csak tudja... Még megsértettem...

— Vagy megmondom, jöjjen hol-nap reggel! — szolt hirtelen elhata-rozással a bába.

De én akkor már elindultam az ajtó felé, láttam, hogy a felcsér fe-szűlt arca minden lépésem után egy árnyalattal világosabb lesz, egy fényugárral derűsebb, míg rál a nyugalom.

— Jöjjen... — szoltam az anyának anélkül, hogy ránéztem volna, a ren-delő felé menet.

Valamin csodálkozhatott ez az asszony, mert mögöttem, a bá-ba büszkén magyarázta: — Van orvosunk, az elvtárs az új orvosunk, igen!

Ekkor már valami szégyenkezés-jélt éreztem, de fejemben még ott kőszáltak a szétporlasztott illúzió foszlányai. Aztán a gyermekre figyel-tem, hathónapos lehetett. Magtört-fényű jekete szem, kis pisze orr, száraz ajak... úgy, ahogy a klinikán nem egyszer láttuk. Mégis, valami furcsa bizsergés ömlött végig raj-

tam, valami különös bizonytalankodás: több ez már, mint egy egyszerű hasmenés...

A bába is, a felcsér is, ott álltak mellettem figyelve minden mozdula-tot. Jaj, de nehéz idegen szemek előtt egyedül, először, beteget vizsgálni!

Közben csomó nyomtatott betűsor kezdett a szemem előtt jár-szadózni, különféle körfolyamatok, melyek mind hasmenéssel kezdődnek, vagy ahhoz szövegnének. Ervek, el-lenérvek, egyik elfogadhatóan, má-sik kétségesen... Eszrevétlenül szdlt el biztonságom. De nem vette észre senki. Mindez gyorsan pergett a hő-mérőzs ídeje alatt. Aztán, amíg ke-zet mostam higgadtan végiggondol-tam mégeuszer mindent. Csak ez-után döntöttem.

A felcsér boldogan csomagolta a megnevezett gyógyszer, én pedig most éreztem először a hosszú uta-zás fáradtságát. Elpuhultam, tévován álltam, és nem mertem senkinek megmondani a vizsgálat alatt kiala-kult meggyőződésem, azt, hogy ez a gyermek nem érte volna meg a másnapot... Nem-nem, nem érte volna meg...

— Holnap felültem hozzá el — szoltam az anyának és ekkor nyil-tan ránéztem.

Milyen fiatal! Nagy jekete szeme nyitl rám a gyermek beteg-sége nyomán fakadt bánat még meg-maradt, alig észrevehető árnyalatá-val. Nem szolt, csak nézett. Aztán buggyant, lednyosan nedves ajka mintha megmozdult volna. Mintha hirtelen valami nagyon kedveset sze-retné mondani, egészen halkán, csak nekem. Csak megrebbent a szája szé-le, amint rajta bujkált az első anya-ság halás gyöngédsége. Es mintha csak bejéjezné azt, amit mondani ké-szült, könnyedén lebotolta fejéről a kendőt. Felém nyujtotta.

Még nem értem...

— Tessék... — szolt kissé felvont szemöldökkel — tessék... — tette elibem az asztalra. — Ez az első gyermekem, maga pedig az első orvosunk... tessék... emlékez...

Eletemben még olyan haszon-talan, méltatlan teremtesnek nem éreztem magam, mint ebben a hirtelen támadt csendben. Tekintetem kuszdán szaladta végig a kendő ezernyi szí-nét, ezernyi apró hímzett díszét s észre sem vettem, hogy közben az asszony elment, hogy nem tudom miért, a felcsér is kivitte feleségét, csak néztem egyedül az elibem teri-tett kendőt.

Az egymásba ölelkező vo-nalakban, színeiben benne volt a hegyvidéki nép éuszádos álma, a mőc lednyok hímzett reményessége. Ta-lán ez az asszonykde is... Ki tudja? Lehet, hogy még a házassága előtt készítette a kendőt éjszakaról-éjszaka-ra, úgy, ahogyan a dednagyanja, a nagyanya és az anyja tette lednyos ábrándozással, titkos, gyermekutáni vágyakozással. A gyermekutáni vá-gyakozással, akiről megannyiszor mondtuk, hogy új életünkben boldo-gabb gyermekeket fog megérni, mint mi annak idején, de akiről ak-

kor, amikor a kendőt hímzte nem tudta, vajon megszületik-e? S ha megszületik életben marad-e?

Ez az asszonyka talán éppen most ezen a délutánon érezte meg először, hogy a gyermek megmarad, mert el-küldtek valakit óhozza is, ide, a zord hegyek közé, hogy örökdiék gyerme-kek élete felett. S ez a valaki érte, az ő fiacskájáért jött...

O, ma már mennyire örülök en-nek az „ünnepélnéki” első rendelés-nek, ennek a virágos hímzett kendő-nek.

Bárhová költözöm feltűzöm a fal-ra, hogy mindig láthassam, hiszen mindig biztat és lelkembe örlő né-pem éuszádosok alatt hirtelen jött, amelyek ma már valórválnak...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Nem tudnék megenni nélküle...

Tíz éves az RNK Akadémiájának kiadója

A napokban lesz tíz éves az RNK Akadémiájának kiadója. A kiadót 1949-ben az Akadémia újjászervezésével egyidőben léte-sítették. Az évforduló tiszteletére február 15—25. között az egész országban megrendezik az Aka-démiai Kiadó könyveinek tiznapos ünnepét.

Ez a könyvdekád nagyszerű alkalom lesz arra, hogy nyilvánosan is felférjék az Akadémiai Kiadó eddigi nagyszerű eredményeit. A tíz esztendő nem suhan el nyom-talanul sem az Akadémia, sem pe-dig Kiadója fölött. Néhány adat is elegendő arra, hogy képet kapjunk a nagy munkáról.

1949-ben 46 mű jelent meg, ösz-szesen 57 ezer példányban. 1958-ban, tehát alig kilenc esztendővel az átszervezés után, az Akadémiai Kiadó már 245 tudományos mun-kát jelentetett meg, összesen 492 ezer példányban. A tíz esztendő alatt a kiadványok száma 501, míg a kiadott művek példányszáma 882 százalékkal növekedett. A kiadót több ezer külföldi tudományos intézménnyel tart fenn kapcsola-tot és benyújt le sajtócsereit.

A Kiadó eredményekben gazdag munkája egyben az Akadémia tevékenységének kiszélesedését és gyümölcsöző voltáról is tanusko-dik. Mindez a párt állandó és bölcs irányításának köszönhető, mert csak a marxizmus-leninizmus ta-laján álló tudósok képesek a leg-többet adni a népnek, a legna-gyobb eredményekkel gazdagítani a tudomány kincsesházát.

A tiznapos ünnep alkalmával Bukarestben és az ország nagyobb városaiban könyvtárakban, elő-adásokon és megbeszéléseken nép-szerűsítik a Kiadó és az Akadémia munkáját, eredményeit és terveit.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-tesebb tudományos intézményünk rövid tíz esztendő alatt olyan mun-kát végzett, amely hirt, revet szerzett hazánkban az ország ha-tárain túl is.

Az ünnepi megnyilvánulásokon résztvevő dolgozók ezreit tölti el a büszke tudat, hogy egyik legtelje-t